

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 2S/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100334
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Piroš
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0824100334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Piroša a členiek senátu JUDr. Miroslavy Štefčekovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Mgr. Kataríny Haviarovej, v právnej veci žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX C., právne zast.: Mgr. Peter Sitarčík, advokát, so sídlom: Jókaiho 1, 984 01 Lučenec, IČO: 42 303 559, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom: 9. mája 1, 974 86 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BB-KDI2-6-002/2024 zo dňa 20. marca 2024, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalobcovi ani žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu

1. Okresný dopravný inšpektorát Poltár, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Lučenci (ďalej ako „orgán verejnej správy prvého stupňa“ alebo „prvostupňový správny orgán“) Rozkazom o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 27.11.2023 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 372/1990 Zb.“) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. o) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 8/2009 Z. z.“) a podľa § 22 ods. 3 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. obvinenému (žalobcovi) uložil sankciu, a to pokutu vo výške 650,00 Eur. Proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 27.11.2023 podal žalobca dňa 14.12.2023 odpor.

2. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím o priestupku č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 18.01.2024 (ďalej ako „rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu“) pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. s poukazom na § 52 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon č. 106/2018 Z. z.“), uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. a podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. žalobcovi uložil pokutu vo výške 650,00 Eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. viedol ako vodič bez riadne pripevnenej ochrannnej prilby na hlave kolobežku s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 (elektrickú kolobežku), ktorá svojím vzhľadom, a to veľkosťou rámu a kolies, pripomínala kolobežku, ktorá by mohla spadať do kategórie vozidiel „L“, a to po miestnej komunikácii D. E. cez križovatku ulíc F., D. a G. H. smerom k

železničnej stanici v obci Poltár, kde bol v blízkosti novinového stánku pri železničnej stanici zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci. Konštatoval, že počas kontroly bol žalobcovi ako vodičovi kolobežky s pomocným motorčekom vysvetlený dôvod jeho zastavenia a po vykonaní lustrácie vodiča v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bolo hliadkou Policajného zboru zistené, že žalobca má právoplatne uložený trest spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že na ráme kolobežky s pomocným motorčekom nebol pripevnený výrobný štítok ani iný identifikačný údaj, za účelom objasnenia skutku v potrebnom rozsahu na posúdenie prípadu a zistenie skutočného stavu veci, vyzvala hliadka Policajného zboru žalobcu ako vodiča kolobežky s pomocným motorčekom, aby predložil doklady so špecifikáciami kolobežky s pomocným motorčekom, pre jej zaradenie do určitej skupiny vozidiel, pričom žalobca hliadke Policajného zboru predložil používateľskú príručku, ktorá neobsahovala technické údaje o kolobežke s pomocným motorčekom, preto hliadka Policajného zboru za účelom odborného posúdenia, kolobežku s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 171/1993 Z. z.“) zaistila. Prvostupňový správny orgán ďalej uviedol, že následne bolo znalcom z odboru - Doprava cestná, odvetvie - Nehody v cestnej premávke, Technický stav cestných vozidiel, Odhad hodnoty cestných vozidiel, I. J. K. vypracované odborné vyjadrenie, z ktorého vyplynulo, že kolobežka s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 spadá do kategórie vozidiel „V“ a vzhľadom na vyšší maximálny výkon 1056 W a maximálnu konštrukčnú rýchlosť 43 km/h je z technického hľadiska motorovým vozidlom, ako aj to, že kolobežka s pomocným motorčekom, ktorú viedol žalobca nemá sedadlo. Prvostupňový správny orgán na základe zistených skutočností konštatoval, že z uvedených dôvodov kolobežka s pomocným motorčekom, ktorú viedol žalobca nespĺňala technické podmienky na prevádzku v cestnej premávke. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca dňa 01.02.2024 odvolanie.

Rozhodnutie žalovaného

3. O podanom odvolaní žalobcu rozhodlo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici (ďalej ako „žalovaný“) rozhodnutím č. KRPZ-BB-KD12-6-002/2024 zo dňa 20.03.2024 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“ alebo „napadnuté rozhodnutie“), ktorým rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdilo a odvolanie žalobcu zamietlo. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že listinné dôkazy získané v konaní považoval za hodnoverné a dôveryhodné, lebo boli získané zákonným spôsobom a tvrdenie žalobcu o tom, že nemohol spáchať priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., považoval za účelové a zavádzajúce, v snahe vyhnúť sa postihu za svoje protiprávne konanie. Z dôkazových materiálov bolo podľa žalovaného jednoznačne preukázané, že ku spáchaniu skutku žalobcom dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. došlo tak, ako bolo popísané vo výroku prvostupňového správneho orgánu. Zdôraznil, že pri spáchaní skutku bolo kontrolou zistené, že na kolobežke s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú viedol žalobca nebol pripevnený výrobný štítok alebo iný identifikačný údaj, preto bola kolobežka s pomocným motorčekom v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. zaistená, a to z dôvodu podozrenia, že táto vec súvisela so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie bolo potrebné na zistenie skutkového stavu veci, na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku. Poukázal na to, že z odborného vyjadrenia znalca I. J. K. okrem iného vyplynulo, že z dôvodu absencie sedadla na kolobežke s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú viedol žalobca, túto nebolo možné zaradiť do kategórie „L1e-B“, ani inej kategórie „L“, a preto spadala do kategórie „V“ - ostatné vozidlá, pričom práve s poukazom na vyšší maximálny výkon (1056 W) kolobežky a vyššiu konštrukčnú rýchlosť (43 km/h) kolobežky, ju ako kolobežku s pomocným motorčekom nemožno používať v cestnej premávke. Na základe uvedeného žalovaný preto dospel k záveru, že žalobca dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. viedol po miestnych komunikáciách v meste Poltár ako vodič kolobežku s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú nemožno prevádzkovať v cestnej premávke, nakoľko nebola schválená na prevádzku v cestnej premávke, a to z dôvodu, že nespĺňala technické podmienky na prevádzku v cestnej premávke. Žalovaný sa stotožnil s tvrdením žalobcu týkajúcim sa poukazu na zákon č. 106/2018 Z. z. v spojení s Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 168/2013 zo dňa 15.01.2013 o schvaľovaní a dohľade nad trhom dvoj- alebo trojkolesových vozidiel a štvorkolek (ďalej ako „Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 168/2013“), z ktorých malo byť jednoznačne preukázané, že elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3, ktorá nemá sedadlo a je zaradená do kategórie „V“ - ostatné vozidlá, nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke. Plne tak súhlasil s tvrdením žalobcu, že

kolobežka s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke. Žalovaný sa však nestotožnil s následnou aplikáciou, teda prenesením tvrdenia žalobcu vo vzťahu k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, kde žalobca tvrdil, že nemohol spáchať priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., a to z dôvodu, že uvedená kolobežka s pomocným motorčekom nespĺňala zákonné podmienky na ich schválenie na prevádzku v cestnej premávke, nakoľko pri maximálnom výkone 1056 W a konštrukčnej rýchlosti 43 km/h by mala byť vybavená sedadlom, pričom kolobežka s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú viedol žalobca po miestnych komunikáciách v meste Poltár nebola vybavená sedadlom, na základe čoho nespĺňala technické požiadavky, a preto ju nebolo možné prevádzkovať v cestnej premávke - nebola schválená na prevádzku v cestnej premávke. Žalovaný dospel k záveru, že žalobca svojim konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., pretože ako vodič použil na jazdu vozidlo, ktoré nemožno prevádzkovať v cestnej premávke, čím bol uznaný vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. K poukazu žalobcu na nezákonné získanie dôkazov (zaistenie veci, Odborné vyjadrenie znalca č. 26/2023 I. J. K., ...), žalovaný uviedol, že tieto tvrdenia ako aj poukaz žalobcu na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 561/2021-57 zo dňa 21.12.2021 považuje za účelové a vyňaté z celkového chápania kontextu konania, o ktorom súd rozhodoval. Zdôraznil, že v uvedenom náleze Ústavného súdu SR sa okrem iného jednalo o prehliadku motorového vozidla, pri ktorej boli zaistené dôkazy, ktoré nemali s vykonanou kontrolou žiadnu súvislosť, následkom čoho boli porušené práva dotknutej osoby. Na základe uvedeného mal žalovaný za to, že nebolo možné dávať do priamej súvislosti rozhodnutie, v ktorom žalobca poukazoval na nezákonnosť získaných dôkazov v tomto konaní, nakoľko žalobca dňa 02.09.2023 viedol ako vodič kolobežku, ktorá bola pre zistenie skutkového stavu veci zákonne zaistená príslušníkmi Policajného zboru a mala priamu súvislosť so spáchaním priestupku, ktorý sa kládol za vinu žalobcovi v tomto konaní. Žalovaný považoval listinné dôkazy za hodnoverné a dôveryhodné, pretože boli získané zákonným spôsobom a činnosť hliadky Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci dňa 02.09.2023 v čase o 11:39 hod., ako aj následné zaistenie kolobežky žalobcu považoval taktiež za zákonný postup, pretože činnosť policajtov smerovala k objasneniu skutku, ktorý bol daný za vinu žalobcovi v tomto konaní a bol jednoznačne preukázaný. Z predloženého spisového materiálu podľa žalovaného jednoznačne vyplynulo, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, okrem iného aj podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Správny poriadok“), pričom pri jeho aplikácii vychádzal zo základných zásad konania a presne zistil skutočný stav veci. Žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán sa nedopustil žiadnych procesných pochybností, ktoré by predstavovali takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom predložené dôkazy boli vyhodnotené v duchu zásady každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti. Zdôraznil, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia spĺňalo náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď obsahovalo zhrnutie všetkých skutočností, ktoré odôvodňovali výrok rozhodnutia a prvostupňový správny orgán vystihol podstatu veci. Odôvodnenie rozhodnutia sa podľa žalovaného nezaťažovalo bezvýznamnými údajmi a úvahami, ktoré by ho robili nezrozumiteľným a prvostupňový správny orgán presvedčivo v odôvodnení rozhodnutia koncentroval účinok celého konania. Žalovaný sa vyjadril aj k námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho vysporiadania sa s uložením druhu a výšky sankcie. Žalovaný na záver skonštatoval, že žalobca svojim konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., pretože ako vodič použil na jazdu vozidlo, ktoré nemožno prevádzkovať v cestnej premávke, čím bol uznaný vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., keďže použil na jazdu vozidlo, ktoré nebolo schválené na prevádzku v cestnej premávke.

Správna žaloba

4. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné hlavne z dôvodov, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nezákonných dôkazov; je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov; skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnym spisom a so základnými zásadami trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie a zároveň je v rozpore s dodržaním zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť na ukládanie

sankcií v rámci správneho trestania . Žalobca tiež uviedol, že žalovaný rozhodol v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

5. Žalobca nesúhlasil so závermi žalovaného o tom, že by sa svojím konaním dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a je v rozpore s výkladom jednotlivých zákonov z dôvodu, že konanie žalobcu nenapĺňa skutkovú podstatu priestupku. Žalobca v kontexte uvedeného poukázal na ustanovenie § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., ako aj Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 168/2013, konkrétne na články 1, bod 1, 2, bod 2 písm. j) a ustanovenia § 3 ods. 4 písm. g), § 3 ods. 7, § 4 ods. 2 písm. k), § 4 ods. 8 písm. d) a § 44 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. Konštatoval, že na základe uvedených právnych predpisov, a to konkrétne čl. 2, bod 2 písm. j) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 168/2013 a § 3 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z. vyplýva, že elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3, ktorá nemá sedadlo, a je preto zaradená do kategórie „V“ - ostatné vozidlá, nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke. Žalobca zdôraznil, že tento výklad zákona potvrdil aj sám žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, keď sám uviedol zhodne so žalobcom „že je pravda, že kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3 nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke“, pričom nič na tom nemení ani ďalšie následné tvrdenie žalovaného, ktoré bolo podľa žalobcu v rozpore s jeho predošlým tvrdením, keď na jednej strane uviedol, že „kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3 nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke“ a na druhej strane uviedol, že „kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3 nie je schválená na prevádzku v cestnej premávke“. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že predmetnú elektrickú kolobežku si zakúpil ako novú u predávajúceho spoločnosti RESIZE s.r.o., a kolobežka nie je a ani nikdy nebola vybavená sedadlom, čo vyplynulo aj z predloženej používateľskej príručky. Z uvedeného vyplýva, že žalobca do elektrickej kolobežky neurobil žiadny zásah (neodmontoval sedadlo) a užíval ju podľa priloženej príručky. Žalobca tiež namietal, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán sa nevyjadrili k tomu, podľa akého zákonného ustanovenia právneho predpisu, elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3 podlieha schvaľovaniu na jej prevádzku v cestnej premávke, keď len stroho uviedli, že elektrická kolobežka nebola schválená na prevádzku v cestnej premávke. Podľa žalobcu právne posúdenie a dôkazné bremeno o tom, že elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3 je vozidlom, na ktoré sa vzťahuje schvaľovanie na prevádzku v cestnej premávke, preniesli žalovaný (ako aj prvostupňový správny orgán) v rozpore so zákonom na žalobcu, hoci ho musí znášať správny orgán. Podľa žalobcu logickým výkladom zákonných ustanovení je nutné dospieť k záveru, že elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3 nepodlieha schvaľovaciemu procesu na prevádzku v cestnej premávke, a preto žalobca nemohol spáchať priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., z dôvodu porušenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., a to z dôvodu absencie objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto priestupku, pretože žalobca používal také vozidlo v cestnej premávke, na užívanie ktorého zákon nevyžaduje schválenie na prevádzku v cestnej premávke.

6. Žalobca ďalej namietal, že dôkazy, z ktorých vychádzal žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodnutí, neboli získané zákonným spôsobom, a preto boli v konaní nepoužiteľné. Správny orgán môže hodnotiť len zákonné dôkazy a jeho rozhodnutie môže vychádzať len z dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom. Zároveň namietal, že žalovaný pri svojom rozhodovaní nesprávne vyhodnotil zákonnosť dôkazov, keď odôvodnenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa zákonnosti dôkazov bolo nedostatočné a všeobecné, pretože žalovaný sa nevysporiadal s námietkami žalobcu a poukázal len na to, že listinné dôkazy sú hodnoverné a dôveryhodné, pretože boli získané zákonným spôsobom.

7. Žalobca ďalej namietal, že skutkový stav, ktorý vzal žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán za základ napadnutého rozhodnutia v časti posúdenia zákonnosti namietaného zaistenia elektrickej kolobežky zn. KUGOO KIRIN G3, je v rozpore s administratívnym spisom. Zároveň poukázal na to, že posúdenie zákonnosti dôkazov žalovaným bolo v absolútnom rozpore s ustálenou judikatúrou, na ktorú poukazoval v odvolaní, pričom žalovaný sa s judikatúrou pri svojom rozhodovaní nijako nevysporiadal. Žalovaný poukázal len na nález Ústavného súdu SR bez toho, aby sa vo vzájomnej súvislosti vysporiadal aj s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že už v odvolaní namietal nezákonnosť postupu hliadky Policajného zboru pri jeho zastavení, kontrole, a následnom zaistení veci, ktorú vykonali príslušníci Policajného zboru podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., pričom svoje tvrdenia o nezákonnosti dôkazov už v rámci podaného odvolania podoprel ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 To 16/2009, sp. zn. 3 Toš 7/2008,

sp. zn. 5 To 21/2010, sp. zn. 4 Tdo 92/2016), ako aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 561/2021. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že v zmysle týchto rozhodnutí na základe zákona o Policajnom zbore nie sú policajné hliadky oprávnené bez akéhokoľvek konkrétneho dôvodu zastavovať motorové vozidlá, prípadne aj iných peších občanov a vykonávať na nich tzv. bezpečnostnú prehliadku, nakoľko takéto konanie zo strany policajtov by nesporné bolo konaním svojvoľným a nemalo by oporu v zákone. Pokiaľ v konkrétnom prípade nie je preukázané aspoň dôvodné podozrenie spáchania priestupku alebo trestného činu osôb nachádzajúcich sa vo vozidle, ktoré policajná hliadka zastavila, služobný zákrok je neopodstatnený. Podľa žalobcu z uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR taktiež vyplýva „že len na základe zákonne vykonaného služobného zákroku môžu príslušníci policajnej hliadky podľa § 21 ods. 1 zákona o Policajnom zbore zaistiť vec, ktorá by súvisela so spáchaním trestného činu alebo priestupku a takto zaistená vec by mohla slúžiť ako dôkaz“. Žalobca konštatoval, že z jednotlivých listín, a to zo Správy o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ- LC-ODI-217/2023-P a Úradného záznamu hliadky OR PZ Lučenec vyplýva, že jediným konkrétnym dôvodom na vykonanie služobného zákroku bolo podozrenie hliadky Policajného zboru, že žalobca spáchal priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. V konaní však podľa žalobcu bolo preukázané, že obvinený sa nedopustil priestupku, pre ktorý bol príslušníkmi hliadky Policajného zboru zastavený a kontrolovaný a podľa žalobcu je dôležité, že príslušníci hliadky Policajného zboru vykonávajúci služobný zákrok ani nemohli mať dôvodné podozrenie zo spáchania tohto priestupku, pokiaľ by sa riadne riadili zákonom. Pokiaľ by totiž zasahujúci príslušníci Policajného zboru vykonávali svoju služobnú činnosť s odbornou starostlivosťou, ako osoby známe zákona, už svojim prvotným pozorovaním z diaľky bez toho, aby žalobcu museli zastaviť a zasahovať do jeho základných práv, museli dospieť k jednoznačnému záveru a museli vedieť, že predmetná elektrická kolobežka nie je a ani nemôže byť zaradená do niektorej kategórie „L“, pretože nie je vybavená sedadlom, a preto sa žalobca nemohol dopustiť porušenia § 5 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., teda povinnosti počas jazdy používať na hlave riadne upevnenú ochrannú prilbu určenú pre motocyklistov. Samotným pozorovaním hliadkou Policajného zboru z diaľky bolo a aj muselo byť hliadke Policajného zboru jednoznačne zrejmé, že elektrická kolobežka nie je vybavená aspoň jedným sedadlom, a preto spadá do kategórie vozidiel „V“ a nie je motorovým vozidlom spadajúcim do kategórie „PS“, alebo kategórie „L“, a to poukazom na § 4 ods. 8 písm. d) zákona č. 106/2018 Z. z. v spojení s čl. 2, bod 2 písm. j) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 168/2013. Žalobca zdôraznil, že aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR, na ktorú poukazoval vo svojom odvolaní vyplýva, že hliadka Policajného zboru môže vykonať služobný zákrok len na základe konkrétnych dôvodných podozrení (nie na základe vymysleného dôvodu odporujúceho zákonu), že bol spáchaný priestupok alebo trestný čin a toto podozrenie musí byť v konaní preukázané. Podľa žalobcu tak bolo jednoznačne preukázané, že príslušníci hliadky Policajného zboru vykonali služobný zákrok - zastavenie a kontrolu žalobcu v rozpore s § 8 ods. 1, § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., a preto bol služobný zákrok neopodstatnený a nezákonný. Vzhľadom k tomu, že služobný zákrok príslušníkov hliadky Policajného zboru bol v rozpore s § 8 ods. 1, § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., bolo podľa žalobcu aj následné zaistenie veci vykonané v rozpore so zákonom a nemôže slúžiť ako dôkaz. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že po tom, ako bol nezákonne zastavený a kontrolovaný hliadkou Policajného zboru odovzdal príslušníkom hliadky dokumenty ku kolobežke (faktúru a používateľskú príručku), z ktorých jednoznačne vyplynulo, že dokumenty obsahovali potrebnú špecifikáciu zaistenej elektrickej kolobežky zn. KUGOO KIRIN G3, vrátane technických údajov. Hliadka Policajného zboru mala pred zaistením kolobežky overené všetky technické údaje aj nezávisle svojim zistením, keď si sama overila správnosť technických údajov uvedených v používateľskej príručke na internete. Rovnako je podľa žalobcu nepoužiteľné a nezákonné aj Odborné vyjadrenie znalca č. 26/2023, pretože vychádzalo z nezákonného konania príslušníkov Policajného zboru pri služobnom zákroku a zaistení veci. Nezákonné zastavenie vozidla spôsobuje procesnú nepoužiteľnosť všetkých dôkazov, ktoré sa zaistili v súvislosti s týmto zákrokom (doktrína otrávených plodov z otráveného stromu, vid' napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 561/2021 zo dňa 21.12.2021).

8. Hoci žalobca zotrval na tom, že priestupok, z ktorého bol obvinený, nespáchal, namietal a odôvodňoval nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu aj tým, že prvostupňový správny orgán sa nesprávne vysporiadal s uložením druhu a výšky sankcie, keď žalobcovi uložil pokutu vo výške 650,00 Eur, pričom sa nesprávne vysporiadal s § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Podľa žalobcu počas priestupkového konania bola viackrát menená právna kvalifikácia priestupku, ktorý mal žalobca svojim konaním spáchať a takéto zmätočné konanie a rozhodovanie, či už zasahujúcej hliadky Policajného zboru, ako aj prvostupňového správneho orgánu dokazovalo nielen to, že tieto orgány nevedeli čoho a či sa vlastne žalobca dopustil, ale spôsobilo aj to, že žalobca počas celého konania nevedel voči čomu sa

mal brániť, na základe čoho boli porušované jeho procesné práva. Na základe uvedeného podľa žalobcu rozhodnutia správnych orgánov trpia aj nepreskúmateľnosťou pre svoju nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a ich odôvodnenie nebolo v súlade s požiadavkami podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalobca uviedol, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach nedostatočne svoje rozhodnutia odôvodnili, na základe čoho sú obe rozhodnutia nepreskúmateľné.

9. Nezákonnosť a zmätočnosť priestupkového konania podľa žalobcu dokazuje aj skutočnosť, že prvostupňový správny orgán najskôr vydal Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P zo dňa 27.11.2023, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 29.11.2023 a následne vydal ďalší Rozkaz o uložení sankcie č. ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P zo dňa 27.11.2023, ktorý žalobcovi doručil dňa 01.12.2023, v ktorom prvostupňový správny orgán rozhodol totožne na tom istom skutkovom základe, s uložením tej istej sankcie, ale s tým, že v rozhodnutí upravil číslo účtu, na ktorý mal žalobca uhradiť uloženú sankciu. Podľa žalobcu takéto konanie prvostupňového správneho orgánu odporuje § 47 ods. 6 Správneho poriadku, keď prvostupňový správny orgán mal v zmysle tohto zákonného ustanovenia vydať opravné rozhodnutie a nie ďalšie rozhodnutie bez toho, aby zrušil pôvodné. Až následne prvostupňový správny orgán listom zo dňa 13.12.2023 žalobcovi oznámil, že dňa 27.11.2023 vydal Rozkaz o uložení sankcie za priestupok pod č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P (pritom vydal 2 rozhodnutia) a v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku, oznámil žalobcovi, že pôvodné spisové číslo Rozkazu o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P sa nahrádza textom ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P. Toto rozhodnutie podľa žalobcu bolo nesprávne, nakoľko z tohto oznámenia nevyplývalo, ktoré rozhodnutie sa mení a zároveň prvostupňový správny orgán nesprávne uviedol, že vydal Rozkaz o uložení sankcie za priestupok pod č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P (po správnom vydaní 2 Rozkazov o uložení sankcie pod č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P a nie jeden pod č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P).

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 02.07.2024 poukázal na to, že prvostupňový správny orgán mu predložil listinné dôkazy „Správa o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej premávky“, „Záznam o zaistení vecí“, „Úradný záznam ppráp. H. H. L.“, „Úradný záznam nstržm. K. J. M.“, „Odborné vyjadrenie I. J. K.“, „Zápisnica z ústneho pojednávania“ a na obsah takto predložených listinných dôkazov. Zdôraznil, že takto získané listinné dôkazy považoval za hodnoverné a dôveryhodné, pretože boli získané zákonným spôsobom a tvrdenie žalobcu o tom, že nemohol spáchať priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., považoval za účelové a zavádzajúce v snahe vyhnúť sa postihu za svoje protiprávne konanie. Z uvedených dôkazových materiálov bolo podľa žalovaného jednoznačne preukázané, že žalobca dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. viedol kolobežku s pomocným motorčekom KUGOO KIRIN G3 v meste Poltár cez križovatku D. E. a F. E. N. E. G. H. a ďalej sa pohyboval po D. E. v smere na železničnú stanicu, kde bol v blízkosti novinového stánku pri železničnej stanici zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci. Následnou kontrolou bolo zistené, že na kolobežke s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú viedol žalobca nie je pripevnený výrobný štítok alebo iný identifikačný údaj, preto bola kolobežka s pomocným motorčekom v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. zaistená, a to z dôvodu podozrenia, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci, na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku. Žalovaný mal za to, že z odborného vyjadrenia znalca I. J. K. okrem iného vyplynulo, že z dôvodu absencie sedadla na kolobežke s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú viedol žalobca túto nie je možné zaradiť do kategórie „L1e-B“, ani inej kategórie „L“, a preto spadá do kategórie „V“ - ostatné vozidlá, pričom práve s poukazom na vyšší maximálny výkon (1056 W) kolobežky s pomocným motorčekom, ktorú viedol žalobca a jej vyššiu konštrukčnú rýchlosť (43 km/h), ju ako kolobežku s pomocným motorčekom nemožno používať v cestnej premávke. Na základe uvedeného žalovaný dospel k záveru, že žalobca dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. viedol po miestnych komunikáciách v meste Poltár ako vodič kolobežku s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú nemožno prevádzkovať v cestnej premávke, nakoľko nie je schválená na prevádzku v cestnej premávke, a to z dôvodu, že nespĺňa technické podmienky na prevádzku v cestnej premávke. Žalovaný sa opätovne stotožnil s vyjadrením žalobcu o tom, že kolobežka s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke, avšak nestotožnil sa s následnou aplikáciou - prenesením tvrdenia žalobcu vo vzťahu k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keď žalobca tvrdil, že nemohol spáchať priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona

č. 372/1990 Zb., a to z dôvodu, že uvedená kolobežka s pomocným motorčekom nespĺňala zákonné podmienky na ich schválenie na prevádzku v cestnej premávke, nakoľko pri jej maximálnom výkone 1056 W a konštrukčnej rýchlosti 43 km/h by mala byť vybavená sedadlom. Kolobežka, ktorú žalobca viedol po miestnych komunikáciách v meste Poltár nebola vybavená sedadlom, čím nespĺňala technické požiadavky, a preto ju podľa žalovaného nemožno prevádzkovať v cestnej premávke - nie je schválená na prevádzku v cestnej premávke. Žalovaný konštatoval, že žalobca svojím konaním porušil povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., pretože ako vodič použil na jazdu vozidlo, ktoré nemožno prevádzkovať v cestnej premávke, čím bol uznaný vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1996 Zb., pretože žalobca použil vozidlo, ktoré nie je schválené na prevádzku v cestnej premávke.

11. Žalovaný k tvrdeniam žalobcu, v ktorých poukazoval na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR uviedol, že ich považuje za účelové a vyňaté z celkového chápania kontextu konania pri výkone dohľadu Policajného zboru nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky. Žalovaný konštatoval, že v judikatúre Najvyššieho súdu SR sa síce uvádza, že zákonným dôvodom na zastavenie vozidla je minimálne podozrenie zo spáchania priestupku alebo trestného činu, avšak tieto judikatúry sa týkajú trestných konaní a zastavenia vozidla spojeného s jeho prehliadkou, ktorá je aj legislatívne výslovne viazaná na takéto dôvody. Vo všetkých prípadoch bolo zastavenie vozidla odôvodnené plnením iných úloh ako je dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky - bolo to odôvodňované najmä odhaľovaním trestných činov a zisťovaním ich páchatel'ov, ako aj vykonávaním pátrania po osobách a veciach. Žalovaný preto zastáva názor, že judikatúra nemohla byť bezvýhradne aplikovaná na zastavenie vozidla v rámci dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky. Žalobca bol kontrolovaný ako vodič vozidla, ktoré viedol v cestnej premávke, nakoľko pri výkone dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, je policajt oprávnený zastaviť a skontrolovať aj toho vodiča, ktorý nespáchal žiadny trestný čin ani priestupok, respektíve nie je z ich spáchania podozrivý, pričom za dôvod na zastavenie vozidla možno považovať kontrolu dodržiavania povinností ustanovených zákonom č. 8/2009 Z. z. Žalovaný mal na základe uvedeného za to, že žalobca dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. viedol ako vodič bez riadne pripevnenej ochrannnej prilby na hlave kolobežku s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 po miestnej komunikácii D. E. cez križovatku ulíc F., D. O. G. H. smerom k železničnej stanici v obci Poltár, kde bol v blízkosti novinového stánku pri železničnej stanici zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, ktorá vykonávala dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.

12. Žalovaný tvrdenia žalobcu týkajúce sa zaistenia veci a jeho nezákonnosti, ako aj nezákonnosti odborného vyjadrenia z dôvodu nezákonného postupu policajnej hliadky počas služobného zákroku, považoval za účelové, nakoľko nie je možné dávať do priamej súvislosti tvrdenia žalobcu o nezákonnosti získaných dôkazov v tomto konaní. Poukázal na to, že žalobca dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. viedol ako vodič kolobežku s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3, ktorá bola pre zistenie skutkového stavu veci zákonne zaistená príslušníkmi Policajného zboru a ktorá mala priamu súvislosť so spáchaním priestupku, ktorý sa kládol za vinu žalobcovi v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu podľa žalovaného nebolo možné považovať za nezákonný ani listinný dôkaz „Odborné vyjadrenie I. J. K.“. Žalovaný považoval listinné dôkazy za hodnoverné a dôveryhodné, lebo boli získané zákonným spôsobom. Činnosť hliadky Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci dňa 02.09.2023 v čase o 11:39 hod., keď zastavila a kontrolovala žalobcu ako vodiča kolobežky s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 a následné zaistenie uvedenej kolobežky považoval taktiež za zákonné, pretože činnosť policajtov smerovala k objasneniu skutku, ktorý bol daný za vinu žalobcovi v tomto konaní a týmto dôkazom aj jednoznačne preukázaný.

13. Vo vzťahu k námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho vysporiadania sa s uložením druhu a výšky sankcie a nesprávnym vysporiadaním sa s ustanovením § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., žalovaný v celom rozsahu poukázal a odcitoval odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, z ktorého vyplynulo na základe akých skutočností a úvah dospel správny orgán k uloženiu sankcie v predmetnej výške. Uviedol, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v časti uloženia sankcie spĺňalo náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože prvostupňový správny orgán sa náležite vysporiadal pri určovaní druhu sankcie a jej výmery s obligatónnymi náležitosťami ustanovenými v § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Úsudok, ktorý viedol prvostupňový správny orgán k uloženiu sankcie pokuty bol v súlade s pravidlami logického myslenia, a preto bola uložená sankcia podľa

žalovaného v súlade s požiadavkou individuálnej prevencie a vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť protiprávneho konania žalobcu aj v súlade s požiadavkou generálnej prevencie.

14. K námietke žalobcu o tom, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán sa nevysporiadali s námietkami žalobcu žalovaný uviedol, že ich považoval za účelové v snahe vyhnúť sa postihu žalobcu za svoje protiprávne konanie. Konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ako aj odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia spĺňalo náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového správneho orgánu bolo zhrnutím všetkých skutočností odôvodňujúcich výrok rozhodnutia. Žalovaný mal za to, že obe rozhodnutia vystihovali podstatu veci a odôvodnenia rozhodnutí sa nezaťažovali bezvýznamnými údajmi a úvahami, ktoré by ich robili nezrozumiteľnými. Žalovaný zdôraznil, že odôvodnenia oboch rozhodnutí sú zrozumiteľné a žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán presvedčivo v odôvodneniach rozhodnutí koncentrovali účinok celého konania. Zo spisového materiálu vyplynulo, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, nakoľko rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo v súlade so zákonom, keďže prvostupňový správny orgán sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite odôvodnil.

15. Vo vzťahu k námietke žalobcu týkajúcej sa poukazu na vydanie dvoch rozkazov o uložení sankcie žalobcovi za totožný priestupok žalovaný poukázal na listinný dôkaz „Rozkaz o uložení sankcie za priestupok“ Okresného dopravného inšpektorátu v Poltári, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 27.11.2023, „Upovedomenie o chybe v písaní“ Okresného dopravného inšpektorátu v Poltári, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 13.12.2023 ako aj „Odpor proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok“ žalobcu zo dňa 14.12.2023. Žalovaný poukázal na to, že z uvedených listinných dôkazov vyplynulo, že prvostupňový správny orgán vydal dňa 27.11.2023 Rozkaz o uložení sankcie za priestupok, ktorý žalobcovi doručil do vlastných rúk dňa 04.12.2023, čo bolo potvrdené vlastnoručným podpisom žalobcu na návratke doporučenej zásielky, ktorá je súčasťou administratívneho spisu, z ktorej na návratky okrem iného vyplynulo aj číslo rozkazu o uložení sankcie za priestupok, a to ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P. Z dôkazu upovedomenie o chybe v písaní vyplynulo, že prvostupňový správny orgán podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku opravil chybu v písaní, konkrétne číslo Rozkazu o uložení sankcie za priestupok, a to tak, že vypustil číslo ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P a nahradil ho textom ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P, ktoré upovedomenie o chybe v písaní žalobca prevzal do vlastných rúk dňa 13.12.2023, čo potvrdil aj svojím podpisom na návratke doporučenej zásielky. Z odporu proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok podľa žalovaného vyplynulo, že žalobca podal odpor proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, Okresného dopravného inšpektorátu Poltár č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 27.11.2023. K namietanému postupu žalobcom pri vydávaní rozkazu o uložení sankcie za priestupok a následne vykonávaným opravám žalovaný uviedol, že zo strany prvostupňového správneho orgánu išlo o chybu formálneho charakteru, ktorá nemení zmysel a obsah rozkazu o uložení sankcie za priestupok, nakoľko z výroku a odôvodnenia rozkazu o uložení sankcie za priestupok jednoznačne vyplynulo, že žalobca bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. a na základe uvedeného mal za to, že chyba v písaní, na ktorú žalobca v žalobe poukázal, nemala vplyv na zákonnosť vydaného rozkazu o uložení sankcie za priestupok. Žalovaný mal za to, že pri oprave chyby v písaní nie je vylúčená možnosť výmeny pôvodného rozhodnutia - Rozkazu o uložení sankcie za priestupok za rozhodnutie - Rozkazu o uložení sankcie za priestupok bez uvedených nedostatkov, čo prvostupňový správny orgán urobil, pričom prvostupňový správny orgán žalobcu o oprave chyby v písaní upovedomil, ale neupovedomil ho o výmene Rozkazu o uložení sankcie za priestupok v administratívnom spise. Zároveň žalovaný poukázal na to, že z administratívneho spisu, ktorý bol predložený žalovanému prvostupňovým správnym orgánom nevyplývalo, že by prvostupňový správny orgán doručoval opravený rozkaz o uložení sankcie za priestupok opätovne žalobcovi a ani skutočnosť, že žalobca si tento Rozkaz o uložení sankcie za priestupok prevzal dňa 01.12.2023, tak ako to v žalobe tvrdil žalobca. Žalovaný konštatoval, že podľa neho žalobcovi nebolo upreté právo na spravodlivý proces, pretože žalobca využil svoje právo a proti Rozkazu o uložení sankcie za priestupok podal dňa 14.12.2023 odpor proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok, z ktorého okrem iného vyplynulo, že žalobca podal odpor proti Rozkazu o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P (pozn. súdu zrejme správne malo byť uvedené číslo ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P) zo dňa 27.11.2023. Žalovaný zdôraznil, že podaním odporu žalobcom bol Rozkaz o uložení sankcie za priestupok zrušený a prvostupňový správny orgán pokračoval v konaní.

16. Žalovaný na záver uviedol, že v danom prípade nie sú pochybnosti o dôkazoch, ktoré obsahuje predložený spisový materiál, bez ohľadu na to, z akého zdroja dôkazy pochádzajú, pričom boli zadovážované a vykonávané zákonným spôsobom a nie je nutné k nim priradovať ďalšie dôkazy. Z predloženého spisového materiálu jednoznačne vyplynulo, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán postupovali v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, okrem iného aj v zmysle Správneho poriadku, pričom pri jeho aplikácii vychádzali zo základných zásad konania a presne zistili skutočný stav veci. Žalovaný konštatoval, že prvostupňový správny orgán sa nedopustil ani žiadnych procesných pochybností, ktoré by predstavovali takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že predložené dôkazy vyhodnotil v duchu zásady každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti. Dôkazy boli podľa žalovaného získané zákonným spôsobom a navzájom si neodporujú, na základe čoho žalovaný dospel k záveru, že žalobca je vinným zo skutku, ktorý mu bol hodnoverným spôsobom v konaní preukázaný.

Replika

17. Žalobca v podanej replike doručenej správne mu súdu dňa 19.07.2024, predložil tri prílohy, konkrétne Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P zo dňa 27.11.2023, Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P zo dňa 27.11.2023 a list prvostupňového správneho orgánu o upovedomení chyby v písaní.

Duplika

18. Žalovaný právo podať dupliku nevyužil.

Konanie pred správnym súdom

19. Správny súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“), keďže účastníci konania nepožiadali o nariadenie pojednávania ani správny súd nezistil žiaden z dôvodov pre potrebu pojednávania nariadiť v zmysle § 107 ods. 1 SSP a vo veci vyhlásil rozsudok postupom podľa § 137 ods. 3 SSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 04.12.2025 v zmysle § 137 ods. 4 SSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.12.2025 (§ 137 ods. 3 SSP).

20. Správny súd vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie a postup, ktorý ich vydaniu predchádzal, pričom rozsah prieskumu bol stanovený primárne dôvodmi nezákonnosti uplatnenými v žalobe. Keďže, ale ide o správnu žalobu vo veciach správneho trestania v zmysle § 194 ods. 1 SSP, správny súd realizoval súdny prieskum nielen v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby, ale aj v rozsahu vymedzenom v § 195 SSP, pričom dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná, a preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

Relevantné zákonné ustanovenia

21. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z.; vodič je povinný použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať v cestnej premávke.

22. Podľa § 3 ods. 4 písm. g) zákona č. 106/2018 Z. z.; cestné vozidlá sa členia na tieto základné druhy: ostatné cestné vozidlá.

23. Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z.; ustanovenia druhej časti, tretej časti a šiestej časti sa nevzťahujú na vozidlá podľa odseku 4 písm. g) a odseku 5 písm. h).

24. Podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 106/2018 Z. z.; vozidlá sa členia na tieto základné kategórie: kategória V – ostatné vozidlá, ktoré sa nedajú zaradiť do predchádzajúcich kategórií.

25. Podľa § 4 ods. 8 písm. d) zákona č. 106/2018 Z. z.; kategória V sú ostatné vozidlá, ktoré sa nedajú zaradiť do predchádzajúcich kategórií, najmä kolobežky s pomocným motorčekom – kolobežky iné ako vozidlá kategórie L, pričom na pohon okrem ľudskej sily slúži aj pomocný motorček.

26. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z. z.; vozidlo podľa § 3 ods. 4 písm. g) a ods. 5 písm. h) možno prevádzkovať v cestnej premávke, len ak vozidlo a jeho výbava spĺňajú technické požiadavky ustanovené vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. d).

27. Podľa § 136 ods. 3 písm. d) zákona č. 106/2018 Z. z.; Ministerstvo dopravy ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnosti o prevádzke vozidiel v cestnej premávke v tomto rozsahu: požiadavky na konštrukciu ostatných cestných vozidiel a ostatných zvláštnych vozidiel [§ 52].

28. Podľa § 32 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky č. 134/2018 Z. z.; Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevádzke vozidiel v cestnej premávke kolobežka s pomocným motorčekom je nemotorové vozidlo zachovávajúce pôvodný charakter kolobežky, pričom na pohon okrem ľudskej sily slúži aj elektrický pomocný motorček, ktorý neumožňuje vyvinúť rýchlosť vyššiu ako 25 km/h a nie je vybavené sedadlom.

29. Podľa Čl. 2 ods. 2 písm. j/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013; sa toto nariadenie nevzťahuje na vozidlá, ktoré nie sú vybavené aspoň jedným sedadlom.

30. Podľa § 22 ods. 1 písm. i/ bod 1 zákona č. 372/1990 Zb.; priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto použije vozidlo, ktoré nie je schválené na prevádzku v cestnej premávke, je vyradené z cestnej premávky, je vyradené z evidencie alebo je dočasne vyradené z evidencie.

Posúdenie opodstatnenosti žaloby - podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

31. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BB-KDI2-6-002/2024 zo dňa 20.03.2024, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 18.01.2024, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. s poukazom na § 52 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z. z. a bola mu uložená pokuta vo výške 650,00 Eur podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb.

32. Konanie v tejto veci je konaním vo veci správneho trestania podľa § 194 a nasl. SSP, pre ktoré sa uplatní úprava podľa § 195 písm. a) až e) SSP, ktorá vymedzuje prípady, kedy správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. V nadväznosti na to správny súd vyhodnocoval námietky žalobcu uvedené vo včas podanej správnej žalobe aj pri zohľadnení úpravy podľa § 195 písm. a) až e) SSP. Správny súd podotýka, že i v tomto type konania sa s výnimkou prípadov vymedzených podľa § 195 písm. a) až e) SSP uplatní koncentrácia rozsahu a dôvodov žaloby v zmysle úpravy podľa § 183 SSP, v nadväznosti na čo správny súd v pomeroch prejednávanej veci vyhodnocoval námietky žalobcu obsiahnuté v žalobných bodoch včas podanej správnej žaloby i vo svetle úpravy podľa § 195 písm. a) až e) SSP.

33. Správny súd v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia postupu správnych orgánov podľa SSP je povinný posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či náležite zistil vo veci skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, ako aj dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi.

34. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska toho, či takéto namietané procesné pochybenia správneho orgánu sú takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho

orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

35. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia nezistil žalobcom uplatnený dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia spočívajúci v jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov a z dôvodu nezákonných dôkazov. Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno považovať rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť ako bolo vlastne rozhodnuté, ale aj ak rozhodnutie nie je odôvodnené, alebo odôvodnenie trpí takými vadami, že v ňom úplne absentujú právne závery, ktoré vyplývajú z rozhodujúcich skutkových okolností, alebo sú nejednoznačné. Tiež také vady, ak chýbajú skutkové dôvody. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia však nespôsobuje to, že účastník konania nesúhlasí s dôvodmi. Musí ísť o vady v skutkových zisteniach, a to buď že je rozhodnutie založené na nezisťovaných skutočnostiach, alebo na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom. Takýmito vadami napadnuté rozhodnutie podľa správneho súdu netrpí. Skutkové závery žalovaného vyplývajú z dôkazov, ktoré boli v správnom konaní vykonané a ktoré sú v odôvodnení rozhodnutia jasne označené. Na konanie o priestupkoch sa v zmysle § 51 zákona č. 372/1990 Zb. vzťahuje § 34 Správneho poriadku, podľa ktorého na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Nepochybne sú nimi aj dôkazy získané orgánmi činnými v trestnom konaní vo veci, ktorú v zmysle zákona postúpili správne orgány na priestupkové konanie. Hoci žalobca poukazoval na nezákonnosť a nepoužiteľnosť dôkazov, z ktorých správne orgány vychádzali pri svojom rozhodovaní a ktoré mali podľa nich preukazovať spáchanie priestupku žalobcom (t. j. Správa o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, Záznam o zaistení veci, Úradný záznam ppráp. H. H. L., Úradný záznam nstržm. K. J. M., Odborné vyjadrenie znalca č. 26/2023, Zápisnica z ústneho pojednávania), pričom na podporu svojich tvrdení žalobca poukazoval na judikatúru Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1 To 16/2009 zo dňa 26.07.2010, uznesenie NS SR sp. zn. 3 Toš 7/2008 zo dňa 29. 06.2009, uznesenie NS SR sp. zn. 5 To 21/2010 zo dňa 16.12.2010, rozsudok NS SR sp. zn. 4 Tdo 92/2016 zo dňa 18.04.2018, nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 561/2021-57 zo dňa 21.12.2021), správny súd dospel k záveru, že dôkazy, ktoré správne orgány zohľadnili v rámci administratívneho konania a pri vydávaní rozhodnutí, boli získané zákonným spôsobom, pretože boli získané v priamej súvislosti s konaním žalobcu (jazdou na elektrickej kolobežke), ktoré konanie bolo následne vyhodnotené ako priestupok a bola zaň žalobcovi uložená pokuta. Pokiaľ žalobca poukazoval na vyššie uvedenú judikatúru, správny súd uvádza, že táto judikatúra nebola aplikovateľná na jeho prípad, pretože rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazoval sa týkali inej problematiky, konkrétne prehliadky motorového vozidla, pri ktorej došlo k zaisteniu dôkazov, ktoré s vykonávanou prehliadkou nemali nič spoločné. V žalobcovom prípade však na základe postupu hliadky Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, pri výkone jej činnosti - dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, došlo k zaisteniu kolobežky s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., ktorú dňa 02.09.2023 po miestnych komunikáciách v meste Poltár viedol žalobca. Dôvodom na zaistenie kolobežky, na ktorej sa pohyboval žalobca, podľa obsahu administratívneho spisu bolo, že na ráme kolobežky nebol pripevnený výrobný štítok alebo iný identifikačný údaj, a hoci žalobca hliadke na výzvu na predloženie dokladov so špecifikáciami kolobežky pre jej správne zaradenie do určitej skupiny vozidiel a za účelom objasnenia skutku na posúdenie prípadu, predložil používateľskú príručku, táto neobsahovala technické údaje o predmetnej kolobežke. Vzhľadom k tomu, že hliadka Policajného zboru s ohľadom na žalobcom predložené podklady žalobcom nedisponovala všetkými potrebnými technickými údajmi o elektrickej kolobežke (a to aj za účelom jej presnej kategorizácie), bol postup hliadky vykonaný v súlade so zákonom, keď predmetnú kolobežku zaistila za účelom vypracovania odborného vyjadrenia podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. Nie je pritom povinnosťou hliadky len na základe bežného pozorovania ovládať kategorizáciu vozidla, a preto pokiaľ na základe predložených podkladov u hliadky vznikla pochybnosť, bolo jej povinnosťou postupovať súladne so zákonom (teda overiť si špecifikáciu vozidla používaného v cestnej premávke žalobcom). S ohľadom na uvedené postup hliadky Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci bol zákonný, pretože policajti v zmysle § 2 zákona č. 171/1993 Z. z. v rámci plnenia svojich úloh dohliadajú nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a sú oprávnení pri výkone zastaviť a skontrolovať aj vodiča, ktorý nespáchal žiadny trestný čin ani priestupok, pričom zaistená kolobežka žalobcu zn.

KUGOO KIRIN G3 mala priamu súvislosť so spáchaním priestupku, ktorý sa kládol za vinu žalobcovi. Nie je pritom rozhodujúce, že hliadka mala podozrenie zo spáchania iného priestupku žalobcom, než za aký bol nakoniec žalobca na základe vykonaného objasňovania a dokazovania následnej právnej kvalifikácie spáchaného skutku, uznaný za vinného. Za dôvod na zastavenie vozidla možno pritom považovať kontrolu dodržiavania povinností ustanovených v zákone č. 8/2009 Z. z. tak, ako to správne uviedol i žalovaný. Vo vzťahu k ďalšiemu poukazu žalobcu na rozhodovaciu prax Najvyššieho sudu SR, v zmysle ktorej „hliadka PZ môže vykonať služobný zákrok len na základe konkrétnych dôvodných podozreniach (nie na základe vymysleného dôvodu, ktorý navyše odporuje zákonu), že bol spáchaný priestupok alebo trestný čin a toto podozrenie musí byť v konaní preukázané, čo však v tomto konaní nebolo a dokonca dôvodnosť tohto podozrenia hliadky PZ bola vyvrátená“, správny súd uvádza, že uvedená rozhodovacia činnosť, v zmysle ktorej je zákonným dôvodom na zastavenie vozidla podozrenie zo spáchania priestupku/trestného činu, sa týkala trestných konaní a zastavení vozidiel spojených s ich prehliadkou, ktorá je aj legislatívne viazaná na uvedené dôvody. Správny súd sa stotožnil v týchto súvislostiach so žalovaným, ktorý poukázal na to, že v žalobcom uvedených prípadoch bolo zastavenie vozidla odôvodnené najmä odhaľovaním trestných činov a zisťovaním ich páchatel'ov, prípadne vykonávaním pátrania po osobách a veciach.

36. S ohľadom na uvedené, sa správny súd nemohol stotožniť s názorom žalobcu o nezákonnom získaní dôkazov v predmetnej veci, keďže ako už bolo uvedené, dôkazy na ktoré poukazoval žalobca, boli získané v súvislosti s plnením úloh hliadky Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci v zmysle § 2 zákona č. 171/1993 Z. z. v rámci plnenia jej úloh vykonávaných pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a následným administratívnym konaním správnych orgánov. Správny súd preto vyhodnotil túto námietku žalobcu ako nedôvodnú s tým, že dôkazy v konaní boli získané na základe postupu súladného so zákonom a skutkové závery, ku ktorým dospel žalovaný (ako aj prvostupňový správny orgán) vyplývajú z hodnotenia zákonným spôsobom získaných dôkazov, pričom toto hodnotenie je v súlade s logickým uvažovaním. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že viackrát bola menená právna kvalifikácia priestupku, správny súd uvádza, že právna kvalifikácia nebola menená v rámci napadnutého prípadne prvostupňového rozhodnutia. Právna kvalifikácia priestupku, za ktorý bol žalobca uznaný vinným, bola ustálená na základe vykonaného objasňovania a dokazovania, pričom nebolo rozhodujúce, že podľa hliadky Policajného zboru bol žalobca podozrivý zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) a § 22 ods. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 372/1990 Zb. Až na základe vykonaného dokazovania bolo možné ustáliť skutkový stav a následnú právnu kvalifikáciu priestupku, ktorého sa žalobca dopustil. Zároveň správny súd uvádza, že Rozkaz o uložení sankcie za priestupok bol na základe žalobcom podaného odporu zrušený a došlo k ďalšiemu dokazovaniu, na základe ktorého bola ustálená právna kvalifikácia žalobcom spáchaného priestupku. Zároveň z obsahu preskúmaných rozhodnutí dostatočne zrozumiteľne vyplýva, akého konania a spáchania priestupku sa žalobca dopustil a zrozumiteľne a v súlade so správnou úvahou správnych orgánov a jednotlivými kritériami vyplývajúcimi zo zákona bolo odôvodnené aj uloženie pokuty žalobcovi vo výške 650,00 Eur. V tejto súvislosti správny súd poznamenáva, že odôvodnenie výšky pokuty bolo s ohľadom na jednotlivé kritériá uvedené najmä v prvostupňovom rozhodnutí, s ktorým sa žalovaný v plnom rozsahu stotožnil, pričom obe tieto rozhodnutia vydané v administratívnom konaní tvoria jeden celok.

37. Vo vzťahu k námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, správny súd uvádza, že túto vyhodnotil taktiež ako nedôvodnú, pretože z obsahu administratívneho spisu vyplýva dostatok zabezpečených a vykonaných dôkazov o priestupku, za spáchanie ktorého bol žalobca uznaný vinným, konkrétne išlo o: Správu o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy zo dňa 02.09.2023, Zápis o dychovej skúške, Záznam o zaistení veci zo dňa 02.09.2023, Úradný záznam ppráp. H. H. L. zo dňa 02.09.2023, Evidenčnej karty č. ORPZ-LC-ODI1-217/2023- P zo dňa 02.09.2023, fotodokumentácie, Úradný záznam nstržm. K. J. M., Odborné vyjadrenie I. J. K., znalca z odboru Doprava cestá, odvetvie: Nehody v cestnej premávke, Technický stav cestných vozidiel, Odhad hodnoty cestných vozidiel č. 26/2023 zo dňa 27.10.2023, Úradný záznam o vrátení veci č. ORPZ-LC-ODI1-217/2023-P, Správu o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 16.11.2023, Evidenčnej karty zo dňa 27.11.2023, Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 27.11.2023 s doručenkou podpísanou dňa 04.12.2023, Upovedomenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, Okresný dopravný inšpektorát Poltár zo dňa 13.12.2023, Odpor proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 14.12.2023, Evidenčnú kartu zo dňa 18.01.2024, Zápisnicu z ústneho pojednávania okresného dopravného inšpektorátu v Poltári Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci

č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 18.01.2024, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Odvolanie žalobcu zo dňa 01.02.2024, Upovedomenie o chybe v písaní zo dňa 06.02.2024, napadnuté rozhodnutie. Na základe uvedeného mal správny súd za jednoznačne preukázané, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, náležite zistili vo veci skutkový stav, konali v súčinnosti so žalobcom a odôvodnenie svojich rozhodnutí založili na zákonne získaných dôkazoch nachádzajúcich sa v administratívnom spise. Pokiaľ žalobca namietal rozpor zisteného skutkového stavu s administratívnymi spismi, správny súd uvádza, že žalobca neuviedol, v čom konkrétne spočíval rozpor a aký vplyv mal mať ním tvrdený rozpor na žalobcove práva a právom chránené záujmy. Žalobnú námietku žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave a rozpore zisteného skutkového stavu s administratívnymi spismi, správny súd s ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil ako nedôvodnú. V konaní napokon ani nebolo sporné, že žalobca viedol kolobežku KUGOO KIRIN G3 dňa 02.09.2023 o 11.39 hod. po miestnych komunikáciách v meste Poltár a sporné bolo iba to, či táto kolobežka zaradená aj v zmysle odborného vyjadrenia znalca, do kategórie vozidiel „V“ mohla byť ako motorové vozidlo (kolobežka s pomocným motorčekom bez sedadla) prevádzkovaná v cestnej premávke s ohľadom na technické podmienky.

38. Námietku žalobcu o tom, že napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože konanie žalobcu nenaplnilo skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. s ohľadom na to, že elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3, ktorá nemá sedadlo a ktorú žalobca dňa 02.09.2023 viedol po miestnych komunikáciách v meste Poltár, je s poukazom na čl. 2, bod 2, písm. j) Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 168/2013 a § 3 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z. zaradená do kategórie „V“ – ostatné vozidlá a nepodlieha schvaľovaniu v cestnej premávke, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Správny súd v prvom rade poukazuje na § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého je vodič povinný použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať v cestnej premávke. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3, ktorú viedol žalobca, je v súlade s § 3 ods. 4 písm. g), § 4 ods. 2 písm. k) a § 4 ods. 8 písm. d) zákona č. 106/2018 Z. z., zaradená do kategórie „V“ - ostatné vozidlá a nebolo ju možné zaradiť do kategórie „L1e-B“ ani inej kategórie „L“. Zároveň nebolo sporné ani to, že z výkladu ustanovení zákona č. 106/2018 Z. z. v spojení s Nariadením Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 168/2013 vyplýva, že elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3, ktorá nemá sedadlo a je zaradená do kategórie „V“ - ostatné vozidlá nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke. Medzi žalobcom a žalovaným, však došlo k rozporom vo vzťahu k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keď žalobca tvrdil, že priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. spáchať nemohol, pretože elektrická kolobežka zn. KUGOO KIRIN G3 nepodlieha schvaľovaniu na prevádzku v cestnej premávke. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že z obsahu administratívneho spisu - konkrétne v odborného vyjadrenia znalca I. J. K. č. 26/2023 vyplynulo zakategorizovanie elektrickej kolobežky žalobcu zn. KUGOO KIRIN G3 do kategórie „V“ - ostatné vozidlá, a to z dôvodu absencie sedadla na kolobežke s pomocným motorčekom. Z odborného vyjadrenia ďalej vyplynulo, že vzhľadom k tomu, že táto kolobežka s pomocným motorčekom dosahuje vyšší maximálny výkon (1056 W) a vyššiu konštrukčnú rýchlosť (43 km/h) nie je možné ju používať v cestnej premávke, pretože nie je schválená na prevádzku v cestnej premávke z dôvodu, že nespĺňa technické podmienky na prevádzku v cestnej premávke. V tejto súvislosti žalovaný v napadnutom rozhodnutí správne poukázal na zákonné ustanovenie § 52 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z. z., podľa ktorého vozidlo podľa § 3 ods. 4 písm. g) možno prevádzkovať v cestnej premávke, len ak vozidlo a jeho výbava spĺňajú technické požiadavky ustanovené vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3. písm. d), ktorým je v zmysle tohto ustanovenia Vyhláška č. 134/2018 Z. z. Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevádzke vozidiel v cestnej premávke (ďalej ako „Vyhláška č. 134/2018 Z. z.“). Vychádzajúc z § 32 od. 1 písm. a), b) Vyhlášky č. 134/2018 Z. z. kolobežka s pomocným motorčekom je nemotorové vozidlo zachovávajúce pôvodný charakter kolobežky, pričom na pohon okrem ľudskej sily slúži aj elektrický pomocný motorček, ktorý neumožňuje vyvinúť rýchlosť vyššiu ako 25 km/h a nie je vybavené sedadlom. Žalovaný následne správne aplikoval zákonné ustanovenia, keď uviedol, že elektrická kolobežka žalobcu zn. KUGOO KIRIN G3 s pomocným motorčekom nespĺňala zákonné podmienky na jej schválenie a prevádzku v cestnej premávke, pretože pri jej maximálnom výkone - 1056 W a konštrukčnej rýchlosti - 43 km/h (teda rýchlosti vyššej ako je uvedená v § 32 ods. 1 písm. a), b) Vyhlášky č. 134/2018 Z. z.) by mala byť vybavená sedadlom, pričom kolobežka, ktorú žalobca viedol po miestnych komunikáciách v meste Poltár nebola vybavená sedadlom, na základe čoho nespĺňala technické požiadavky na prevádzku v cestnej premávke, a preto ju nebolo možné prevádzkovať v cestnej

premávke. Správny súd v uvedených súvislostiach pri posudzovaní, či došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. akcentuje na to, že je nevyhnutné rozlišovať medzi tým, že kolobežka žalobcu nepodlieha schvaľovaniu v cestnej premávke v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona č. 106/2018 Z. z. a Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 168/2013, a že s ohľadom na jej konštrukčnú rýchlosť a výkonnosť by mala spĺňať technické požiadavky ktoré však nespĺňala, na základe čoho ju nebolo možné prevádzkovať v cestnej premávke. S ohľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán vec správne právne posúdili, keď dospeli k záveru, že žalobca svojim konaním dňa 02.09.2023 ako účastník cestnej premávky porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., pretože ako vodič použil na jazdu vozidlo, ktoré nemožno prevádzkovať v cestnej premávke, na základe čoho bol uznaný vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i), bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. s poukazom na § 52 ods. 1 zákona č. 106/2009 Z. z., pretože použil vozidlo, ktoré nie je schválené na prevádzku v cestnej premávke. Správny súd tiež uvádza, že prvostupňový správny orgán ani žalovaný nespochybňovali, že žalobca predmetnú kolobežku nijako neupravoval a kúpil ju tak od predávajúceho - spoločnosti RESIZE s.r.o. Uvedené však automaticky neznamená, že len kvôli tomu, že žalobca kolobežku s vyššie uvedenými technickými parametrami kúpil, môže ju automaticky používať v cestnej premávke. Bolo aj povinnosťou žalobcu, pred jazdou si overiť, či je zakúpená kolobežka technicky prispôsobená na používanie v cestnej premávke alebo mimo cestnú sieť.

39. Vo vzťahu k žalobnej námietke žalobcu, týkajúcej sa poukazu na vydanie dvoch rozkazov o uložení sankcie zo dňa 27.11.2023, na tom istom skutkovom základe, správny súd uvádza, že toto tvrdenie žalobcu nebolo preukázané z obsahu administratívneho spisu. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že prvostupňový správny orgán vydal dňa 27.11.2023 rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P, ktorým uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. s poukazom na § 137 ods. 2 písm. o) zákona č. 8/2009 Z. z. a podľa § 22 ods. 3 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. mu uložil sankciu, a to pokutu vo výške 650,00 Eur. Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P, bol žalobcovi podľa údajov na pripojenej doručenke doručený dňa 04.12.2023. Následne prvostupňový správny orgán listom „A. A., priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky – upovedomenie o chybe v písaní“ zo dňa 13.12.2023 žalobcu upovedomil o tom, že pri písaní Rozkazu o uložení sankcie za priestupok pod č. ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P zo dňa 27.11.2023 došlo k nesprávosti v označení spisového čísla v záhlaví uvedeného rozkazu a pôvodné spisové číslo Rozkazu o uložení sankcie za priestupok: ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P, nahradil textom: ORPZ-LC-ODI3-63/2023-P. Prvostupňový správny orgán tak postupoval v súlade so zákonom, konkrétne s § 47 ods. 6 Správneho poriadku, keď po zistení, že pri vydávaní Rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 27.11.2023 došlo k chybe v písaní, vykonal opravu chyby v písaní a o vykonanej oprave žalobcu upovedomil, pričom uvedená chyba bola chybou formálneho charakteru, ktorá nemala vplyv na zmysel a obsah samotného Rozkazu o uložení sankcie za priestupok. V predmetnej veci tak bol vydaný a doručovaný len jeden Rozkaz o uložení sankcie za priestupok, ktorý bol následne po zistení chyby v písaní v súlade so zákonom a postupom ním umožňujúcim vymenený za Rozkaz o uložení sankcie za priestupok so správnym označením spisového čísla v záhlaví, o čom bol žalobca upovedomený, upovedomením prvostupňového správneho orgánu zo dňa 13.12.2023. Správny poriadok pri oprave chyby v písaní nevyklučuje možnosť výmeny pôvodného rozhodnutia, za rozhodnutie bez nedostatkov, preto bol názor žalobcu o tom, že bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu vydať opravné uznesenie nesprávny. Hoci prvostupňový správny orgán žalobcu neupovedomil o výmene Rozkazu o uložení sankcie za priestupok, z upovedomenia jednoznačne vyplýva, že o oprave chyby v písaní ho upovedomil, na základe čoho správny súd považoval postup prvostupňového správneho orgánu za súladný so zákonom. Správny súd tiež považuje za potrebné uviesť, že z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, že by prvostupňový správny orgán opravený Rozkaz o uložení sankcie za priestupok doručoval (teda, že žalobcovi boli doručené dva rozkazy za spáchanie toho istého priestupku) a ani že by si žalobca prevzal dňa 01.12.2023 Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-LC-ODI3-63/2021-P zo dňa 27.11.2023. Uvedené skutočnosti pritom nepreukázali ani sám žalobca, a preto jeho vyjadrenie zostalo iba v rovine tvrdení.

40. Pokiaľ žalobca namietal, že prvostupňový správny orgán a žalovaný nedostatočne odôvodnili svoje rozhodnutia, správny súd považoval túto jeho námietku za nedôvodnú. Z obsahu napadnutého rozhodnutia aj prvostupňového rozhodnutia vyplynulo, že tieto obsahovali uvedenie podstatných námietok žalobcu a aj to, ako sa s nimi prvostupňový správny orgán, resp. žalovaný vysporiadali.

Z odôvodnenia vydaných rozhodnutí vyplýva, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie a žalovaný (aj prvostupňový správny orgán) dostatočne jasne a zrozumiteľne uviedol úvahy, ktorými vykonané dôkazy vyhodnotil, a na základe ktorých dospel k prijatému záveru. Vydané rozhodnutia správnych orgánov zodpovedali kritériám, ktoré sa vyžadujú v rámci zásadnej požiadavky na spravodlivé konanie, poskytujúce dostatočnú mieru ochrany práv jeho účastníkov, vrátane práva na primerané odôvodnenie rozhodnutia, teda zrozumiteľnosť rozhodnutia a dostatok ním vyjadrených dôvodov podporujúcich výrok. Orgán verejnej správy (obdobne ako správny súd) nie je povinný reagovať na všetky námietky účastníka konania. Ústavný súd SR v Náleze zo dňa 10.07.2002 sp. zn. I. ÚS 56/01 konštatoval, že „rozhodnutie správneho orgánu musí uviesť relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Z hľadiska práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy s ohľadom aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napr. rozsudok Garcia Ruiz v. Španielsko z 21.01.1999, § 26, týkajúci sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené správnym orgánom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za základný pre svoju argumentáciu.“

41. Vo vzťahu k žalobnej námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho vysporiadania sa s uložením druhu a výšky sankcie správny súd uvádza, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „...Pri určovaní druhu sankcie a jej výmery správny orgán prihliadol najmä na to, že A. A. svojim konaním porušil pravidlá cestnej premávky, nakoľko na jazdu v cestnej premávke použil vozidlo, ktoré nebolo schválené na prevádzku v cestnej premávke. Ďalej správny orgán prihliadal na skutočnosť, že ku spáchaniu priestupku došlo v centre mesta v blízkosti železničnej stanice, kde sa okrem množstva motorových vozidiel pohybuje aj množstvo nemotorových účastníkov cestnej premávky, preto aj pohyb na vozidle, ktoré nie je schválené na prevádzku v cestnej premávke predstavuje potencionálne ohrozenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky ako aj jej účastníkov, môže byť prípadným zdrojom znečistenia či poškodenia pozemnej komunikácie. Správny orgán pri vyhlasovaní rozhodnutia prihliadal aj na osobu páchatela a to na zistenie z evidenčnej karty vodiča, z ktorej zistil že A. A. sa za posledné dva roky na úseku cestnej dopravy nedopustil ani jedného priestupku, ale dňa 11.06.2020 porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) zákona o premávke za čo mu bol Okresným súdom Lučenec pod č.k. 0T/57/2020 dňa 13.06.2020 uložený trest spočívajúci v zákaze vedenia motorového vozidla na dobu 12 mesiacov a dňa 24.02.2021 mu Okresný súd Lučenec pod č.k. 3T/11/2021 uložil trest spočívajúci v zákaze vedenia motorového vozidla na dobu 67 mesiacov za trestný čin podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zákona – ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona – marenie výkonu úradného rozhodnutia. Okrem iného správny orgán pri vyhlasovaní rozhodnutia prihliadal aj na osobu páchatela priestupku a to na skutočnosť, že A. A. sa počas dokumentovania priestupku na úseku cestnej dopravy správal arogantne, vulgárne nadával a s hliadkou Policajného zboru nespocoval. Z uvedených dôkazov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom bolo preukázané, že A. A. sa nepochybne dopustil uvedeného priestupku s prihliadnutím na osobu A. A. a po zvážení všetkých okolností týkajúcich sa uvedeného priestupku správny orgán rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Pretože A. A. z trestov uložených mu opakovane Okresným súdom Lučenec si nevzal patričné ponaučenia a znovu porušil pravidlá cestnej premávky, správny orgán pristúpil k uloženiu pokuty v hornej polovici sadzby za daný priestupok, nakoľko ďalšie uloženie sankcie spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel by bolo vzhľadom k tomu, že si účastník konania odpykáva vyššie uložený trest, neúčelné, nakoľko by trest a uložená sankcia plynuli súčasne. Správny orgán má za to, že sankcia v danej výške bude na účastníka konania pôsobiť výchovne a vezme si z nej ponaučenie tak, aby sa v budúcnosti vyvaroval protiprávneho konania...“ S ohľadom na uvedené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ako aj napadnuté rozhodnutie, ktoré tvoria jeden celok, v časti uloženia sankcie podľa správneho súdu spĺňali náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože správne orgány sa náležitým a dostatočným spôsobom vysporiadali pri určovaní druhu a výmery sankcie s náležitosťami uvedenými v § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Zároveň úsudok správnych orgánov vedúci k uloženiu pokuty za priestupok bol plne v súlade s pravidlami logického myslenia, ako aj so zásadami individuálnej a generálnej prevencie.

42. Podľa správneho súdu niet pochýb o tom, že žalobca dňa 02.09.2023 o 11:39 hod. viedol ako vodič kolobežku s pomocným motorčekom zn. KUGOO KIRIN G3 (elektrickú kolobežku), ktorá s ohľadom na vyšší maximálny výkon (1056 W) a vyššiu konštrukčnú rýchlosť (43 km/h) nespĺňala technické požiadavky na prevádzku v cestnej premávke, čím porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z., pretože ako vodič použil na jazdu vozidlo, ktoré nemožno prevádzkovať v cestnej

premávke a svojím konaním sa tak dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i), bod 1 zákona č. 372/1990 Zb. s poukazom na § 52 ods. 1 zákona č. 106/2009 Z. z. Správny súd nezistil naplnenie žiadneho z dôvodov uvedených v § 195 písm. a) až e) SSP, ktorý by odôvodňoval zrušenie napadnutého rozhodnutia. Zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi bolo podľa správneho súdu dostatočné na riadne posúdenie veci a skutkový základ napadnutého rozhodnutia je v súlade s obsahom administratívneho spisu, nakoľko z podkladov napadnutého rozhodnutia bolo možné spoľahlivo dospieť k preukázanému záveru, že boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty priestupku. Sankcia vo forme pokuty bola primeraná závažnosti priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútku a na osobu páchatelia. Správny súd nezistil porušenie základných zásad trestného konania, pretože správne konanie o priestupku bolo začaté, vedené a napadnutým rozhodnutím skončené na základe preukázaného porušenia zákona, ktoré bolo zistené zákonným postupom a konanie prebehlo so zachovaním procesných práv žalobcu. Správny súd nezistil ani porušenie zásad ukladania trestov, ktoré boli uplatniteľné aj pri posudzovaní sankcie uloženej za priestupok, ktorého sa žalobca preukázateľne dopustil a ktorého neodvratným právnym následkom bola práve sankcia uložená formou pokuty vo výške 650,- eur. Správny súd má za to, že správne orgány posúdili rovnako poľahčujúce, ako aj priťažujúce okolnosti, pričom svoje rozhodnutia dostatočne presvedčivým spôsobom odôvodnili a pri ukladaní druhu a výšky sankcie nevybočili z rozsahu správnej úvahy, pričom uložené sankcie plnia tak funkciu represívnu, ako aj preventívnu.

43. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov uplatnených v podanej správnej žalobe, vzhľadom na predchádzajúce časti odôvodnenia tohto rozsudku dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodná. Z uvedených dôvodov podľa správneho súdu námietky uvedené v správnej žalobe neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného ani prvostupňového rozhodnutia, a preto správny súd správnu žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu podľa § 190 SSP zamietol.

44. O náhrade trov konania rozhodol správny súd tak, že ju účastníkom konania nepriznal, keďže vo vzťahu k žiadnemu z nich nezistil dôvod na jej priznanie. Žalobca nemal úspech v konaní, preto mu právo na náhradu trov konania nepatrí podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario). Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak má postavenie orgánu verejnej správy, pričom správny súd nezistil žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania voči neúspešnému žalobcovi priznané. Zaplatenie eventuálnych trov konania žalovaného nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať (§ 168 SSP).

45. Senát správneho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty jedného mesiaca od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote do jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.